

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2018/38 23.09.2018

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

*Zróbmy zasadzkę na sprawiedliwego, bo nam niewygodny:
sprzeciwił się naszemu działaniu, zarzuca nam przekraczanie Prawa,
wypomina nam przekraczanie naszych zasad karności. (Mdr 2, 12)*

Pomóż nam, Panie, kochać się nawzajem i dziś, i jutro. Pomóż kochać tych, którzy nie dowierzają miłości i wszystko co robimy starają się interpretować według ducha tego świata. Pomóż nie myśleć w kategoriach swojej korzyści, ale tego, ile mogą dać. Nawet na pielgrzymkę chcę jechać nie dla siebie, ale dla Ciebie i braci.

Chcę być taki, jak Ty, Jezu. Ty jesteś najprawdziwiej żyjącym Człowiekiem. Ty wzywasz mnie dziś, bym był sługą wszystkich. Jeśli pójdę tą drogą, to czeka mnie to, co Ciebie spotkało i wciąż spotyka, bo Ty żyjesz w tych, którzy pełnią wolę Ojca. Świat zabija proroków, ale Ojciec daje zmartwychwstanie. Błogosławię Cię za to, że wierzysz we mnie i moje nawrócenie, moją przemianę w Ciebie.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Jeśli chcesz dotrzeć do serca Boga, idź drogą miłosierdzia i pozwól, by i Tobie okazano miłosierdzie. #ŚwiętaMarta” (21.09.2018) „Prośmy Jezusa, aby chronił zawsze nasz Kościół, by chronił go w swym miłosierdziu, udzielając przebaczenia każdemu z nas. #ŚwiętaMarta (20.09.2018) „Dobro jest łagodne i nigdy się nie narzuca. Trzeba je wybrać.” (19.09.2018) „Cichy i pokornego serca, bliski ludziom, ze współczuciem, łagodnością i czułością. Taki jest Jezus. #ŚwiętaMarta” (18.09.2018) „Trzeba się natrudzić, by zawsze czynić dobro... Droga świętości nie jest dla leniwych!” (17.09.2018) „Przeciwstawmy się zmianom klimatycznym międzynarodową współpracą : wybory każdego z nas mają swe następstwa w życiu wszystkich.” (16.09.2018) „Tylko dając życie można zwyciężyć zło. Ks. Pino Puglisi uczył tego: żyj siejąc dobro.” (15.09.2018)

Święta myśl od świętych:

„Bóg nie tyle patrzy na zewnętrzną naszą dzieł, ile na stopień miłości i czystość intencji, z jakimi je wypełniamy.”

(św. Wincenty a Paulo)

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, w XXV Niedzielę Zwykłą, prosimy Ojca, byśmy rzeczywiście w naszym życiu codziennym skupiali naszą uwagę na miłości Boga i bliźniego.
2. Gratulujemy wszystkim zwycięzcom i laureatom zabaw, gier i konkursów, które ks. Andrzej z pomocą naszej szkoły i młodzieży zorganizował w ramach obchodów ku czci św. Stanisława Kostki. Dziękujemy Dyrekcji szkoły za życzliwą współpracę.
3. Obowiązkowa katecheza parafialna dla kandydatów do bierzmowania z III klas gimnazjalnych odbędzie się w poniedziałek o 18:30, a dla kandydatów z VIII klas we wtorek o 19:00. Oba spotkania będą miały miejsce w domu św. Józefa. Prosimy o przekazanie tej informacji naszym krewnym i sąsiadom, którzy nie uczestniczą w niedzielnej Mszy św. w naszym kościele.
4. Przypominamy, że w najbliższą środę odbędzie się parafialna pielgrzymka autokarowa do Niepokalanowa, Żelazowej Woli, sanktuarium Matki Bożej Jazłowieckiej w Szymanowie, Sochaczewa i Łowicza. Są jeszcze wolne miejsca.
5. We czwartek będziemy wspominali św. Wincentego a Paulo, prezbitera. W piątek przypada wspomnienie św. Wacława, biskupa i męczennika, patrona naszego Arcybiskupa Metropolity. Pamiętajmy o Nim przed Bogiem w naszych modlitwach osobistych i rodzinnych. W sobotę będziemy obchodzili święto św. Archaniołów, Michała, Gabriela i Rafała.
6. Również w sobotę, 29 września, odbędzie się pielgrzymka do Poznania z okazji 1050 rocznicy utworzenia tam pierwszej polskiej diecezji, organizowana przez Krucjatę Wyzwolenia Człowieka. Tam też 100 lat temu po przybyciu ze Stanów Zjednoczonych Ignacego Paderewskiego rozpoczęło się Powstanie Wielkopolskie. Podczas pielgrzymki będziemy modlić się w intencji Ojczyzny, o prawdziwą wolność naszych serc, za uzależnionych i będących w jakiegokolwiek niewoli. Zapisy – do czwartku. Wyjazd nastąpi o 5:30, a powrót około 20:00.
7. W najnowszym numerze „Niedzieli” polecamy szczególnie artykuł o najnowszej książce dr. Mileny Kindziuk, w której ujawnia nieznane wcześniej dokumenty dotyczące śmierci ks. Jerzego Popiełuszki. Tekst ubogacają rodzinne zdjęcia błogosławionego. Zachęcamy też do zapoznania się z treścią wywiadu ze znaną wszystkim artystką Haliną Frąckowiak.
8. W Oblubieńcu znajdziemy piękną katechezę Papieża Franciszka o znaczeniu czwartego przykazania Dekalogu.
9. Bardzo prosimy o dalsze wpłacanie ofiar na fundusz organowy. Wielu z nas pytało o to, kiedy zostaną zamontowane. Wciąż mamy nadzieję, że stanie się to na Boże Narodzenie. Jednakże nie zebraliśmy jeszcze połowy koniecznej sumy, a czas mija nieubłaganie. W ostatnich dniach trzy osoby przekazały na ten cel 300 zł (Renata Przytułska i dwa anonimowe małżeństwa).
10. Z naszej wspólnoty parafialnej odeszła do wieczności śp. Stanisława Pilarz, l. 94, z ul. Sienkiewicza, której pogrzeb odbył się w piątek oraz śp. Barbara Trzepizur, l. 70, również z ul. Sienkiewicza, której pogrzeb odbędzie się dziś o 15:00.

Droga do szczęśliwego życia

Katecheza Papieża Franciszka o znaczeniu czwartego przykazania Bożego z 19.09.2018

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

W podróży w obrębie Dekalogu docieramy dzisiaj do przykazania o ojcu i matce. Mowa o czci należnej rodzicom. Czym jest ta „cześć”? Termin hebrajski wskazuje chwałę, wartość, dosłownie „wagę”, solidność danej rzeczywistości. „Oddanie czci” oznacza zatem uznanie tej wartości. Nie jest to kwestia form zewnętrznych, ale prawdy. Oddanie czci Bogu w Piśmie Świętym oznacza uznanie Jego rzeczywistości, liczenie się z Jego obecnością. Wyraża się to również w obrzędach, ale przede wszystkim oznacza nadanie Bogu właściwego miejsca w życiu. Szanowanie ojca i matki oznacza zatem uznanie ich ważności również poprzez konkretne działania, które wyrażają poświęcenie, miłość i troskę. Ale chodzi nie tylko o to.

Czwarte Słowo ma swoją własną charakterystykę: to przykazanie zawiera pewne następstwo. Powiada bowiem: „Czcij swego ojca i swoją matkę, jak ci nakazał Pan, Bóg twój, abyś długo żył i aby ci się dobrze powodziło na ziemi, którą ci daje Pan, Bóg twój” (Pwt 5,16). Czczenie rodziców prowadzi do długiego, szczęśliwego życia. Słowo „szczęście” w Dekalogu pojawia się jedynie w powiązaniu z relacją z rodzicami.

Ta licząca wiele tysięcy lat mądrość głosi to, co nauki humanistyczne potrafiły wypracować dopiero od nieco ponad stu lat, to znaczy, że dzieciństwo naznacza całe życie. Często łatwo można zrozumieć, czy ktoś dorastał w zdrowym i zrównoważonym środowisku. Ale również dostrzec, czy dana osoba pochodzi z doświadczeń porzucenia lub przemocy. Nasze dzieciństwo jest trochę jak niezmywalny atrament, wyraża się w gustach, sposobach bycia, nawet jeśli niektórzy próbują ukryć rany swojego pochodzenia.

Ale Czwarte Słowo mówi jeszcze więcej. Nie mówi o dobroci rodziców, nie wymaga od ojców i matek doskonałości. Mówi o akcie dzieci, niezależnie od zasług rodziców i powiada coś niezwykłego i wyzwalającego: chociaż nie wszyscy rodzice są dobrzy i nie każde dzieciństwo jest pogodne, to wszystkie dzieci mogą być szczęśliwe, ponieważ osiągnięcie życia pełnego i szczęśliwego zależy od słusznej wdzięczności wobec tych, którzy wydali nas na świat.

Zastanówmy się, jak bardzo to Słowo może być konstruktywne dla wielu ludzi młodych, którzy wywodzą się z sytuacji bólu i dla tych wszystkich, którzy cierpieli w młodości. Wielu świętych - i bardzo wielu chrześcijan - po bolesnym dzieciństwie przeżyło świetlane życie, ponieważ dzięki Jezusowi Chrystusowi pogodzili się z życiem. Pomyślmy o dziś jeszcze błogosławionym, ale w przyszłym miesiącu świętym Nuncjuszu Sulprizio, tym młodym Neapolitańczyku, który w wieku 19 lat zakończył swoje życie, pojednany z wieloma cierpieniami, bo jego serce było pogodne i nigdy nie wyparł się swoich rodziców. Pomyślmy o św. Kamilu de Lellis, który z nieuporządkowanego dzieciństwa zbudował życie pełne miłości i służby; o

świętej Józefinie Bakhitcie, która dorastała w straszliwym niewolnictwie; lub błogosławionym Karolu Gnocchim, sierocie i ubogim, i o samym świętym Janie Pawle II, naznaczonym utratą matki w młodym wieku.

Człowiek, niezależnie od swego pochodzenia otrzymuje z tego przykazania ukierunkowanie prowadzące do Chrystusa: w Nim, w istocie objawia się prawdziwy Ojciec, który nam daje „zrodzenie się na nowo” (por. J 3,3-8). Zagadki naszego życia wyjaśniają się, kiedy odkrywamy, że Bóg zawsze przygotowuje nas do życia jako swoje dzieci, gdzie każde działanie jest otrzymaną od Niego misją.

Nasze rany zaczynają stawać się potencjałem, kiedy dzięki łasce odkrywamy, że prawdziwą zagadką nie jest już „dlaczego?“, ale „przez kogo?“ to mi się przytrafiło. Z myślą o jakim dziele Bóg mnie ukształtował poprzez moją historię? Tutaj wszystko się odwraca, wszystko staje się cenne, wszystko staje się konstruktywne. Moje doświadczenie nawet smutne, bolesne w świetle miłości staje się dla innych źródłem zbawienia. Wtedy możemy zacząć oddawać cześć naszym rodzicom z wolnością dorosłych dzieci i miłosiernym przyjęciem ich ograniczeń [1]. Trzeba oddawać cześć rodzicom, bo obdarzyli nas życiem. Jeśli oddaliłeś się od swoich rodziców – podejmij wysiłek i powrót do nich. Może są starzy. Dali tobie życie. Istnieje też między nami zwyczaj mówienia złych rzeczy, nawet przekleństw. Proszę was bardzo: nigdy nie obrażajcie rodziców innych osób. Nigdy nie wolno znieważać matki, czy ojca innej osoby. Postanówcie dziś w swoim sercu: nigdy nie będę znieważał czyjejkolwiek matki czy ojca! Obdarzyli was życiem. Nie wolno ich znieważać.

Ale to wspaniałe życie jest nam dane a nie narzucone: zrodzenie się na nowo w Chrystusie jest łaską, którą należy przyjąć w sposób wolny (por. J 1,11-13), i jest to skarb naszego chrztu, w którym przez Ducha Świętego jeden jest nasz Ojciec, Ten w niebie (por. Mt 23, 9; 1 Kor 8, 6; Ef 4, 6). Dziękuję.

Franciszek

PRZYPIIS:

1.Por. ŚW. AUGUSTYN, Mowa 72 A, 4 : "Zatem Chrystus uczy cię odrzucania swoich rodziców i jednocześnie ich miłowania. Otóż rodziców miłuje się w sposób uporządkowany i w duchu wiary, kiedy nie stawia się ich ponad Boga: Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien – mówi Pan. Tymi słowami zdaje się niemal cię przestrzegać, abyś ich nie miłował. Ale wręcz przeciwnie, napomina cię, byś ich kochał. Mógłby bowiem powiedzieć: „Kto kocha swego ojca lub matkę, nie jest mnie godzien". Nie powiedział tak jednak, aby nie mówić przeciw prawu, jakie dał, ponieważ to On dał, za pośrednictwem swego sługi Mojżesza, prawo, w którym jest napisane: Czcij ojca swego i matkę swoją. Nie ogłosił przeciwnego prawa, ale je potwierdził. Ponadto nauczył cię ładu, nie zniósł obowiązku miłości wobec rodziców: kto kocha ojca i matkę, ale bardziej niż mnie. Trzeba ich kochać, ale nie więcej niż Mnie: Bóg jest Bogiem, człowiek jest człowiekiem. Kochaj rodziców, bądź posłuszny rodzicom, czcij rodziców. Ale jeśli Bóg powołuje cię do ważniejszej misji, w której miłość dla rodziców mogłaby stanowić przeszkodę, zachowuj ład, nie usuwaj miłości".

Świadek prawdy

„Poczucie, że jestem potrzebny i że wypełniam ważną służbę, pomogło mi przezwyciężyć obawy i radować się kapłańskim posługiwaniem”

„Prawdziwe dobro jest zadziorne, ponieważ chce dobra innych, któremu oni często sami się przeciwstawiają: właśnie w ten sposób dowodzi ono swojej prawdy i powagi.” (Papież Benedykt XVI)

W sobotę, 29 września, w święto Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała, miną dwa lata od obrzędu instalacji Księdza Roberta jako Proboszcza naszej parafii. W wyżej cytowanych słowach Papieża Benedykta XVI odnajduję prawdę o człowieczeństwie i kapłaństwie Księdza Roberta.

Księżę Robercie, niech Chrystus, Najwyższy i Wieczny Kapłan, Twój Mistrz i Przyjaciel, prowadzi Cię drogą świętego kapłaństwa. Z darem modlitwy,

Anna Knopik

Patroni do poznania

Święty Wincenty a Paulo, prezbiter

Wincenty urodził się w Pouy (obecnie St-Vincent-de-Paul w południowo-zachodniej Francji) 24 kwietnia 1581 r. jako trzecie z sześciorga dzieci, w biednej, wiejskiej rodzinie. Jego dzieciństwo było pogodne, choć od najmłodszych lat musiał pomagać w ciężkiej pracy w gospodarstwie i wychowywaniu młodszego rodzeństwa. Rodzice marzyli o tym, by ich syn w przyszłości wyrwał się ku łatwiejszemu życiu. Czternastoletniego Wincentego wysłali więc do szkoły franciszkanów w Dax. Na opłacenie szkoły Wincenty zarabiał daniem korepetycji kolegom zamożnym, a mniej uzdolnionym lub leniwym. Po ukończeniu szkoły nie bez zachęty ze strony rodziny podjął studia teologiczne w Tuluzie. W wieku 19 lat został kapłanem; jednak kapłaństwo było dla niego jedynie szansą na zrobienie kariery. Chciał w ten sposób pomóc

swojej rodzinie. Studia w Tuluzie Wincenty zwieńczył bakalaureatem w 1604 r. Później pogłębił swoje studia jeszcze na uniwersytecie w Rzymie i w Paryżu, zdobywając licencjat z prawa kanonicznego (1623).

Kiedy udał się Morzem Śródziemnym z Marsylii do Narbonne, został wraz z całą załogą i pasażerami napadnięty przez tureckich piratów i przewieziony do Tunisu jako niewolnik. W ciągu dwóch lat niewoli miał kolejno czterech panów. Ostatnim z nich był renegat z Nicei Sabaudzkiej. Młody kapłan zdołał go jednak nawrócić. Obaj szczę-

śliwie uciekli do Europy. Właściciel Wincentego znalazł w Rzymie przytułek. Wincenty przez ten rok odwiedzał w Rzymie miejsca święte i dalej się kształcił. Papież Paweł V wysłał Wincentego do Francji w nieznaną bliżej misję na dwór Henryka IV. Pozyskał sobie zaufanie królowej, Katarzyny de Medicis, która obrała go sobie za kapelana, mianowała go swoim jałmużnikiem i powierzyła mu opiekę nad Szpitalem Miłosierdzia.

Wincenty przeżył ogromny kryzys religijny. Był skoncentrowany wyłącznie na tym, co może osiągnąć jedynie własnymi siłami. Zmianę w jego sposobie myślenia przyniosły dopiero lata 1608-1620. Poznał wówczas w Paryżu wielu wyjątkowych ludzi, m.in. ks. Pierre'a de Berrulle'a, który zgromadził wokół siebie kapłanów, ukazując im wielkość i znaczenie posługi kapłańskiej. Wincenty nie mało zawdzięczał też św. Franciszkowi Salezemu i św. Franciszce de Chantal. Przez pewien czas głosił Chrystusa galernikom (więźniom, którzy pracowali jako wioślarze). Zaczął dostrzegać ludzką nędzę - materialną i moralną.

Prawdopodobnie duże znaczenie w życiu Wincentego odegrało zdarzenie, jakie miało miejsce 25 stycznia 1617 r. w Folleville. Wincenty głosił wówczas rekolekcje. Wezwano go do chorego, cieszącego się opinią porządnego i szanowanego człowieka. Na łożu śmierci wyznał mu on, że jego życie całkowicie rozminęło się z prawdą, że ciągle udawał kogoś innego niż był w rzeczywistości. W liturgii tego dnia przypadała uroczystość Nawrócenia św. Pawła. Dla Wincentego był to wstrząs. Zrozumiał, że Bóg pozwala się dotknąć w ubogich, w nich potwierdza swoją obecność. Odtąd Wincenty zaczął gorliwie służyć ubogim i pokrzywdzonym. Złożył Bogu ślub poświęcenia się ubogim. Głosił im Chrystusa i prawdę odnalezioną w Ewangelii. Zgromadził wokół siebie kilku kapłanów, którzy w sposób bardzo prosty i dostępny głosili ubogim Słowo Boże. W ten sposób w 1625 r. powstało Zgromadzenie Księży Misjonarzy - lazarystów.

Wincenty w sposób szczególny dbał o przygotowanie młodych mężczyzn do kapłaństwa. Organizował specjalne rekolekcje przed święczeniami, powołał do życia seminaria duchowne. Wincenty założył również stowarzyszenie Pań Miłosierdzia, które w sposób systematyczny i instytucjonalny zajęły się biednymi, porzuconymi dziećmi, żebrakami, kalekami. Spotkanie ze św. Ludwiką zaowocowało powstaniem Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia (1633 r.), zwanych szarytkami (od franc. charite - miłosierdzie). W okresie frondy (zamieszki polityczne w Paryżu w latach 1648-1653) Wincenty niósł pomoc rzeszom głodującym, dotkniętym nieszczęściami i zniszczeniami wojennymi. Przez wiele lat był członkiem Rady Królewskiej - tzw. Rady Sumienia, której podlegały wszystkie sprawy Kościoła. Zajmując tak wysokie stanowisko pozostał cichy i skromny.

Wincenty zmarł w 1660 r. w wieku 79 lat. Jego misjonarze pracowali wtedy już w większości krajów europejskich, dotarli też do krajów misyjnych w Afryce północnej. W 1651 r. przybyli również do Polski. W roku 1729 papież Benedykt XIII wyniósł Wincentego do chwały błogosławionych, a papież Klemens XII kanonizował go w roku 1737. W 1885 r. Leon XIII uznał go za patrona wszystkich dzieł miłosierdzia w Kościele. Jest także patronem zgromadzenia lazarystów (założonego przez Wincentego zgromadzenia księży misjonarzy), szarytek (żeńskie zgromadzenie założone przez niego, nazwa wzięła się od charité – po francusku: miłosierdzie), kleru, organizacji charytatywnych, podrzutek, szpitali i więźniów.

Intencje Mszalne

Niedziela 23.09 – XXV Niedziela Zwykła

- 8:00** + Józefa (12 r.), Stanisławę i Marcina Adamików, Halinę i Zygmunta Kmieciców, Bronisławę Flig
- 10:00** + Edmunda (4 r.), Bronisława i Pelagię Starków, Józefa, Antoniego i Lucjana Kowalów, Mariannę, Romana i Jana Zachariaszów, Romana Januszków
- 12:00** O Boże błogosławieństwo dla Michała Kot z okazji 18. urodzin
- 17:00** + Janinę (r.), Władysławę, Franciszka (r.), Bronisława Badorów, Mariannę i Kazimierza Wałęgów, Annę Wróbel, Lidię Rybak

Poniedziałek 24.09

- 7:00** + ks. Proboszcza Mirosława Sikorę od Alicji i Michała
- 18:00** 1.) + Donatę Szymańską od chrześnicy Klaudii z mężem
2.) + Stefana Biernackiego od wnuka Igora

Wtorek 25.09

- 17:00** + Ewę Majchrzak od cioci Dany z rodziną
- 18:00** 1.) + Elżbietę Pasięka od sąsiadów Lamików z rodziną
2.) + Jana Strzelczyka od syna Stanisława z rodziną

Środa 26.09 – Dzień parafialnej pielgrzymki do Niepokalanowa

- 18:00** 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
2.) O Boże błogosławieństwo dla fundatorów organów piszczałkowych
3.) + Władysławę, Józefa, Edmunda Kędziorów
4.) + Stanisławę, Stanisława, Alfreda Marców
5.) + Weronikę, Józefa Kałów, Michała Rychlickiego, Hannę, Henryka Mastalerzów
6.) + Władysławę, Józefa, Edmunda Kędziorów, Aleksego Parkitnego, Jana Zajęca, Kazimierza Mazura
7.) + Kazimierza Tukaja, o. Honoriusza, Aleksandrę, Aleksego i Bronisławę Sygudów
8.) + Annę, Władysława, Katarzynę, Walentego Jaszczyków, Władysławę, Jana, Bogdana Kandorów
9.) + Stanisławę Pilarz od córki Krystyny z mężem

Czwartek 27.09 – wspomnienie św. Wincentego a Paulo, prezbitera

- 18:00** 1.) + Donatę Szymańską od Janiny Paruzel z rodziną
2.) + Jana Strzelczyka od córki Marioli z mężem

Piątek 28.09 – wspomnienie św. Wacława, męczennika

- 18:00** 1.) + Wacława Skupnia, Mariannę, Jadwigę, Jana, Stanisława Rysiów, Janinę, Stanisława Grzegorzczaków, Helenę i Adama Kościelnych, Mariannę i Stanisława Mastalerzów
2.) + Jerzego Walkosza od bratanicy Ewy i Joanny
- 18:40** Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:00)

Sobota 29.09 – święto św. Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała

- 9:00** + Marię Cekiera, Kazimierę Kopka od ciotki Teresy oraz rodziny Śliwińskich i Sosnowskich
- 16:00** O Boże błog., zdrowie i potrzebne łaski dla Tomasza z okazji roczku, Antoniego z okazji 5. urodzin oraz Marii z okazji urodzin
- 18:00** + Józefa (r.) i Janinę Kaletów

Niedziela 23.09 – XXVI Niedziela Zwykła

- 8:00** + Aleksandra Krysiaka od córki Oli z rodziną
- 10:00** 1.) + Zygmunta i Cecylię Jabłońskich
2.) + Jerzego Walkosza od kuzyna Józefa Walkosza z żoną, od kuzynki Marii Gil z rodziną, od kuzyna Jacka Stopki, od kuzynki Janiny Kłącz z mężem
- 12:00** O Boże błogosławieństwo dla Elżbiety z okazji 60. urodzin
- 17:00** + Helenę Sprycha (11 r.)
-

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00 (poniedziałki i czwartki, od września do czerwca), 9:00 (soboty),
18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:00

Próby chóru czwartek, 19:20 – 21:20

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:40; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – sob., 10:00, lektorzy – czw., 19:00, Akcja Katolicka – pon, 20:00, Żywy Różaniec - pierwsza niedziela, 9,00, Dzieci Boże – sob., 11:00, Wolontariusze miłosierdzia – pierwsza sobota, 10:30 (kontakt: 609136447), Grupa posługująca wyzwoleniu – drugi i czwarty piątek o 19:30

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna w środy od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:15 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiwreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiwreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881